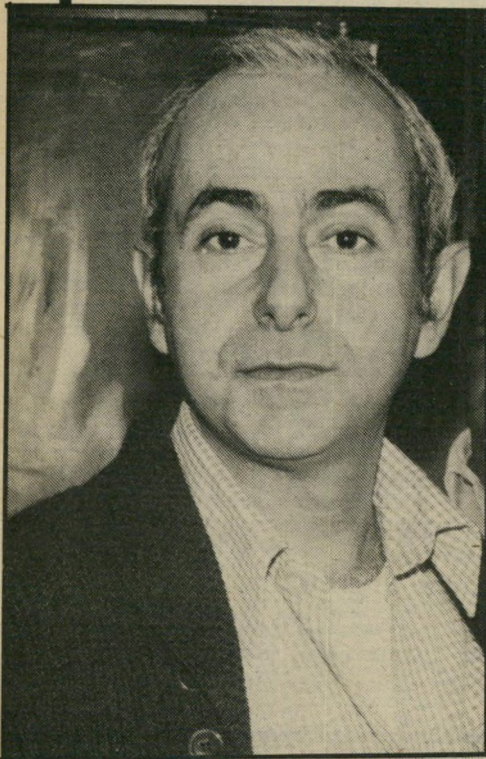

כרישי ויצחק ברנר
התפקד הנכנס

מורי שפירא
המנהל היוצא

אלכס אנסקי
חופשה לשישה חודשים

זה הגיע לפיצוץ, ובסוף עדנה המליצה להעניף אותה מהתחנה. אמרתי: אצלי היא מתפקדת מצויין. עדנה שיכנעה את שפירא שהחליטה לא טובה, כפיתרון ביניים היא העברה ליומן, שם היא נמצאת עד היום. וזה התפקיד הכי מסובך בתחנה. היא לא היתה בתחנה. היא עבדה בבית. ראיתי אותה פעמיים בסך הכל, כדי שכן-אדם יהיה מפקד על אנשים, הוא צריך להיות מעורה. היא לא הצליחה להתעורר, עובדה."

"היא שער לעזאזל!"

מה אומרים אנשים שעבדו עם עדנה פאר בעבר?
אבי קורן:

כשהגעתי לקול ישראל כעורך-תוכניות מתחיל, היא היתה כבר קריינית פופולארית. אני ערכתי איוו תכנית מוסיקאלית שהיא הגישה. יום אחד ביקשה לפגוש אותי ואז נתנה לי עצות איך עורכים, מה לאסוף, מה לכתוב, וכל פעם היתה משאירה לי פתק מה דעתה על מה שיש עשיית היא בעצם לימדה אותי הכל. כשקודמתי בקול ישראל ובאתי להגיד לה תודה, היא ענתה: עזוב שטויות. או שיש לך את זה או שאין. אני בעצם במצב לא נוח עם הסיפור של גלי צה"ל. אני כבר לא עובד שם. אני איש-מילואים של התחנה. אבל אלה אנשים שעבדתי איתם עשר שנים. את עדנה אני מכיר כבן-אדם שרק עוזר ומפרגן. או אני קרוע, כי אני לא יכול לחבל במאבק של אנשים שגדלתי איתם.

נעמי קפלנסקי:
עושים לה רצח אופי מכוער. היא אחת השרריות המוצלחות שיש לנו, היא צריכה להוכיח ש...אין לה אחות. זה נובע ממצב-הרוח שיש שם והיא הקורבן והי שער לעזאזל.

חנינא אמוץ:
היא לויאלית מאוד, טוב לעבוד איתה. נחמדה ונדיבה. זה הכל סיפורי בדים ורעלילות. הרבה אנשים שעבדו איתה חברים טובים שלה עד היום. גם אני שומר איתה על קשר עד היום. ארבעים איש צריכים להסביר לי איך הם שונאים כל-כך בך אדם שהם בעצם לא מכירים. זה נראה לי מוזר. את עדנה מכירים לאט, ואם היא פרימדונה, אז זו סיבה להחרים אותה? אני מכיר הרבה אנשים ברדיו ובטלוויזיה שיש להם גיגונים של "סטארים".

רבקה מיכאלי:
אני מתעבת אותה, ואני לא יכולה לומר את זה כל עוד בן-אדם. אני לא מדברת איתה יותר מעשר שנים היא אשה רעה מאוד מאוד. היא אשה חפנית, מתרחתת, כל הזמן עושה עיניים, "מתלבשת עליך", ויש אנשים שזה עובד עליהם. רוב האנשים שעבדו איתה בחדר לא דיברו איתה בסוף. בקול ישראל מתפללים שתישאר בגלגל.

המאבק של העובדים מוצדק. היא אשה לא נעימה. מי שניתק מגע אתה ניתק מגע לחלוטין. בעיקר גברים משתכנעים ממנה. יש לה עיניים יפות והיא מנצלת אותן. נכון, היא שקדנית וחרוזה. היא מבליטה כל מיני זבזביות ואומללים, ושואלת אותם שאלות חדרות-בטן. הגיימיק הזה קצת משופשף. כעורכת היא עשתה כמה דברים יפים מאוד. כמנהלת, לא הייתי מוכנה לעבוד איתה אפילו דקה אחת.

עד כאן תגובות אנשי-תיקורת מחוץ לתחנה.
כשפנה העולם הזה לעדנה פאר לשמוע את תגובתה, היא סירבה להתראיין. היא רק שאלה: "מה קרה להעולם הזה? פעם הוא הגן על אנשים שוממו נגדם." והוסיף פה:

"לא ייתכן שאנהל את ענייני העבודה שלי דרך העיתונים. אני רוצה שיעבור קצת זמן כדי שאוכל ללמוד את הקורה בתחנה. רק דבר אחד יש לי לומר: יש לי אווון קשבת ולב פתוח לכל אחד מהעובדים. אני לא מנהלת חשבונות עם אף אחד. העיקר בעיני זה שידור טוב, ושי האנשים ישקיעו את כל המרץ שלהם בעבודה שהם אוהבים, ואני מאחלת למפקד התחנה החדש, לחבר העובדים ולי, שיש דורים טובים, מרתקים ומעניינים. וזה העיקר. על זה כולנו עובדים."

שישי מיימון:
היא לא רואה כלום. הכל סביב עצמה. אשה אנוצנטרית. מין אוויה פרון. יש לה דימוי של ליברלית, שמאלנית, נועזת. אשת-עקרונות. אך כל מי שמכיר אותה מקרוב נדהם לגלות עד כמה זה לא נכון. היא אפורטוניסטית ללא גבול. אין לה שום תפיסה פוליטית. היא מכופפת אותה לפי הצרכים שלה. נוח לה להיות סמוכה על שולחנם של אנשים גדולים.

כששפירא קיבל את ההצעה ללכת לטלוויזיה, הוא קפץ על ההצעה, כי לא נעים לעבוד תחת שרון. צביקה נתן את גיבוי למועמדותה כמפקדת התחנה. כי היא עזרה לו בקשרים עם רפול. האיש היחידי שהתאים לתפקיד היה אילון שלו. אך הלכו על עדנה פאר, והיא היי רמטכ"ל קפצו על זה. שפירא בינתיים לא יכול היה להיכנס לטלוויזיה והוא נשאר עוד תשעה חודשים, ולה נמאס כבר לחכות. מה עוד שרון התנגד למינוי שלה. הוא רצה לשים שם איש שלו.

בתקופת המילחמה התקבלה בגלי צה"ל הודעה ששרון רוצה להדיח את שלו ורשפירא. ולמנות את אל"ם גידי גלבוע. סגן-קצין-חינוך-ראשי, כמפקד, ואת פאר כסגנית. משהו מגלי צה"ל נגש איתה לנסות לשכנע אותה שלא תתן יד להדחה. היא לא היתה מוכנה. אמרה שהיא הבלם היחידי נגד מה שקורה בגלי צה"ל והי מיצה את צביקה שפירא. קודם התחזקה כדידה שלו. עכשיו טענה שהוא היסטרי, שבגללו התחנה מידרדרת ורק היא תוכל להציל אותה.

כשנודע לנו על המינוי שלה, שלחו לה כל העובדים האזרחיים מיכתב שבו הסיכורנו לה כי לדעתנו אינה מתאימה לתפקיד. נימקנו גם למה, וביקשנו ממנה שתמשיך וידיה ממנו. כל עובדי גל"צ חתומים עליו. קור וראובני לא חתומים, כי זה היה בתקופת הבריור ולא פנו אליהם.

היא אפילו לא התייחסה למיכתב. זה רק מראה איזה עור של פיל יש לה. אילו היתה גרועה ביחסי-אנוש אך טובה מבחינת כישורים, לא היינו מתנגדים עד כדי כך.

כשהיינו בשיא שלנו, בא קצין בודק ומצא שהכל נקי. פיתאום בא רון, שדובר שיגיע כאזרח, ומפיע כאל"ם. חשבנו ש"מנהל התוכניות יבוא מבפנים, והנה הביאו לנו את עדנה פאר. גם ככה עברנו זעזוע גדול מאוד. ולהביא אחראית כזו על כל התוכניות, זה יכול ליצור תהי מוטטות.

יש בליבנו הרבה על רון בניישי ועל זה שהוא במדים. הוא טוען שהכריחו אותו. הוא רק שבועיים בתחנה, ואפשר לומר שהוא בסדר גמור. גם הוא היה מעדיף סגן מנוסה ומקובל יותר ממנה. כי הוא בכל זאת בא מבחוץ ויש לו הרבה מה ללמוד.

עוד לא היה אף פעם מצב שגם מפקד וגם סגנו התחלפו באותו זמן. מה עשו? מחקו את הצמרת ושמו צמרת חדשה: אחד איש של שרון והשני של רפול.

את רון מינו לפני צברה ושאתילא. אחרי שאמר מה שאמר נגד שרון בטל-וויזיה, הודיעו לו שהוא יהיה במדים. לפי ההסכם הקיבוצי שהמטכ"ל חתום עליו, לפני מינוי מנהל צריך לפנות לעובדים, כדי שישצו רשימת מועמדים. הגשנו ארבעה שמות: איציק ברנר, אלכס אנסקי, מולי שפירא ותירצה יובל. אפילו לא דנו במועמדות שלהם.

אם המצב הזה יימשך, הרבה אנשים יעזבו. וזה כנראה מה שהם רוצים — שנעזבו. ושהם ישימו אנשים משלהם. אלה אינם חילופים רגילים. התחנה עומדת לפני תפנית חמורה. אנחנו מוכנים למאבק שי יימשך אפילו חצי שנה. אני חושש שאם הגממה הזו תמשיך, יבואו לא כל מי שנשאר ויגידו: תתי חילול, תתגייסו לקבע. או זו תהיה תתינה צבאית לכל דבר. מפקד שהוא קצין, אם הוא לא עושה מה שרוצים ממנו, בטלפון אחד אפשר להעניף אותו. תחנת רדיו ציבורית זה לא עסק פרטי. שבו מי שמוצא חן בעיני בעל הבית מקבל ג'וב. במסיגרת ציבורית לא ייתכן שמישהו יקבל תפקיד ניהולי בגלל יחסיים אישיים או רלבנטים.

לעשות כתבה, יצא רכב עם טכנאי, אבל היא טסה לשם בהליקופטר. במילחמה הועמד לרשותה מסוק, והיא קפצה ממקום למקום ושידרה משם כתבות. היה לה גם נהג צמוד. הצמידו לה אלופי-מישנה במילואים שהסיע אותה, כשהיתה בבוטרה. היא היתה עם המטכ"ל. היא רצתה שישדרו את זה חי. כשאמרו לה שאי-אפשר, כי צריך את אישור דובר צה"ל, היא אמרה: "הוא לידי. והוא מאשר זאת."

היא חברה טובה מאוד של רפול. המכורנית שלה חוננה מול הלישכה שלו, על המידרכה. אפילו לא בחנייה. היא יכולה להתקשר אליו מכל מקום שהיא נמצאת ובכל שעה. היא הגיעה לכל חור, לכל התפקידים במילחמה ואחרי המילחמה. הוא מעריץ אותה.

יש אצלה ביתיעוד לגנרלים. יאנוש ומוישה וחצי הם חברים שלה. רפול חבר שלה. כל הגנרלים חברים שלה. הם נפגשים אצלה בערבי שבת. היא חברה של כולם.

כשעשתה תוכנית על אלי גבע, זו היתה התוכנית מטעם. כולם דיברו נגדו בתוכנית. כשאני שומע שכולם נגדו, אני יודע שזה רדיו פרבדה. דבר אחד בטוח, הם רוצים לשים פיקוח על התחנה ולהפוך אותה ממכשיר עיתונאי חופשי למכשיר תעמולתי. זה אפילו לא הליכוד. זה איש בתוך הליכוד. יש חברי-כנסת בליכוד שתומכים בנו במאבק נגד עדנה.

"סידרו לה מילואים"
יא נהנתה מתנאים מועדפים בצורה שלא הכרנו קודם בתחנה. היא קיבלה חדר משלה בבית אגרון בירושלים. היו לה כל-ייעבודה בבית — היא קיבלה מכרזה לחיתוך הקלטות — מכשיר שעולה מליונים. והיתה מריצה אליה הביתה חיי לית בשעות לא-מקובלות. לאף אחד בתחנה אין חייל המשכתב את החומר המוקלט וכותב אותו. לעדנה פאר היתה חילת, שזה מה שהיא היתה צריכה לי עשות.

היא אשה היסטרית. מאבדת עשתונות ולא מתפקדת במצבי לחץ. פעם העזיקה אליה. לרעננה. באמצע הלילה, חיילת, ואחרי שסיימה לעבוד איתה שלחה אותה חזרה בטרמפים.

פעם חזרו לביל גשם מן הדרום. כשר הגיעו לצומת בית-דגון, ביקש הטכנאי שיעברו קודם דרך התחנה. הנמצאת בי יפו, ויק אחר-כך יורידו את עדנה בתיעונה, כי הוא היה צריך לקום למחרת מוקדם בבוקר. עדנה עמדה על כך שכל הצוות יסע איתה קודם לרעננה. גלי-צה"ל היה אמצעי לפתור את הבעיות שלה בקול ישראל, שם היא הסתכסכה ולא נותנים לה לעשות תכניות. יום אחד היא פיתאום הגיעה לתחנה. כשבאה ואמרו לנו שהיא זמנית, שתקנו ולא יצאנו נגדה.

בתום השנה של הזמניות, אחרי שהי מוכירה שלה הורשעה ועפה בגללה מקול ישראל, עדנה היתה יכולה עקרונית לחזור לשם. רישמית היא אכן חזרה — זאת אומרת קיבלה משכורת — אבל המשכיה לעשות תוכניות בגלי צה"ל כשהיא במילואים. אשה בת 42, נשואה, סידרו לה מילואים!

אילו היה לה רוקרד אחר בקול ישראל, עוד היינו משתכנעים. אבל גם שם אף אחד לא סובל אותה. זרקו אותה משם. וזה בעיקבות מעשה מאוד לא מוסרי שעשתה: היא נתנה בקול מוכירה שלה להתייחס את כרטיסי-הנוכחות שלה בשמה, וכשתפסו זאת השפיעה על המוכירה להורדת שעתה זאת על דעת עצמה. מה פיתאום שהיא עשתה זאת על דעת עצמה. אין לה מה לעשות? כמו כל עובד התמרמרו, אך ידענו שהיא זמנית. אם היתה רוצה להתקבל לעבודה, היינו אומרים: רגע, בתנאים שלנו.

אוויטה פרון

היא אשה קרה, חסרת-רגשות, פריעת לפי אינטרסים. היא מכירה אותך רק כשהיא צריכה אותך. תמיד מלקקת למי שלמעלה, ואחר כך מסוגלת לבגוד בלי שום סנטימנטים. היא תמכור גם את רפול. שום טכנאי לא רוצה לעבוד איתה. פעם עבדה עם שלושה טכנאים והסתכסה עם